

ÀUDIO «La unitat com a arma llancívola»; l'anàlisi del vuitè dia de campanya

Roger Tugas comenta les propostes unitàries de l'independentisme els dies previs a les eleccions

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=nyGTyzF2ZIE>

No hi pot haver amor sense consentiment mutu. Això ho tenim tots clar. En política, l'amor o la simple amistat són elements sobers i allò rellevant és avançar cap als objectius traçats, però convindrem que tota aliança entre partits també ha de ser fruit de l'acord. I com en l'amor, aquests acords acostumen a germinar millor en la discreció, i abans no es presenten i es fan oficials en societat, primer s'han de polir, concretar i enfortir en la intimitat.

A la política catalana, però, ja fa temps que veiem com les exigències d'unitat són usades com un flagell per atacar potencials aliats quan s'acosten eleccions. Sobretot per a l'independentisme, és una arma llancívola per desgastar aquells amb qui es pugna per un votant similar. I pot servir per esgarrapar alguns vots a curt però també pot empitjorar les relacions a mig termini amb qui es pretén pactar.

És evident que, si de veritat es persegueix un grup parlamentari únic de l'independentisme, la millor manera d'aconseguir-lo no és treure a lluir la proposta en ple debat electoral per TV3, com va fer dimarts Laura Borràs. I encara ahir, el dia abans d'acabar la campanya, la CUP va apostar per la unitat estratègica i, en ple míting, va fer una proposta de gran acord sobre l'autodeterminació i drets socials a les altres forces sobiranistes. Per suposat, sabia que no hi havia marge per segellar-lo en 24 hores.

Que la manca d'una estratègia compartida és una de les principals mancances de l'independentisme és una evidència. L'aparició d'aquestes propostes en plena campanya no és sinó una constatació d'això, per si algú no se n'havia adonat després de l'esquifida empenta institucional amb què s'ha respost a la sentència del procés. On estaven els partits independentistes aquests dos anys, quan tothom sabia que cauria una condemna d'aquest calibre? Arribats a aquestes alçades, però, el mínim que es podria exigir és que, si no s'han fet els deures abans, ara no es treguin a lluir les misèries compartides com a argument electoral partidista.